

De rijdende traumatherapeut

TEKST: **Carien Karsten** FOTO: **Nienke Hofstede**

Kinder- en jeugdpsychiater Corine van Vliet had een droom. Wat zou het mooi zijn als je traumatherapie zou kunnen geven aan kinderen in hun eigen vertrouwde omgeving, zonder dat je daar als therapeut extra tijd mee kwijt bent. Je zou dan iets als een zelfrijdende behandelkamer moeten hebben. Rond 2030 zou zo iets toch moeten kunnen, dacht Corine.

Nu, in 2022, is een deel van die droom gerealiseerd. Een traumateam van acht therapeuten rijdt om de beurt in tweetallen in een elektrische blauwgroene Mercedes bus. Ze gaan op bezoek bij de kinderen die in behandeling zijn. Op de buitenkant van de bus staat met grote letters GJIS. Dat staat voor 'GGZ In Jouw Straat'. Daarmee is het duidelijk waar de bus voor staat, zonder dat buitenstaanders hoeven te weten dat iemand bezoek krijgt van de GGZ.

Camper als behandelkamer

Ik spreek Corine van Vliet en Melissa Hendriks (GZ-psycholoog) via Zoom. Hun bus staat geparkeerd op de parkeerplaats voor hun werk. Corine geeft me via de computercamera een indruk van het interieur van de bus. Ik zie de met zacht vilt beklede wanden, mintgroene zitbanken en witte houten kastjes. "Kijk", zegt Corine, "dit tafeltje kun je naar beneden klappen. Voor de allerkleinsten leggen we daar een kussen op en dan kunnen ze daar spelletjes op doen." Aan de wand hangt een groot touchscreen waar kinderen op kunnen tekenen, of de filmpjes kunnen aanwijzen die ze willen zien. Er staat ook een computer en een koffiezetapparaat, en ik zie ook een wastafel. De bus heeft airconditioning en is, mede door een groot dakluik, lekker licht van binnen. Door de ramen kun je wel naar buiten kijken, maar andersom niet. De knusse en veilige sfeer in de bus is het resultaat van een pilot die Corine met een aantal collega's in 2019 met een camper hebben uitgevoerd.

'Je ziet veel meer dan alleen het trauma'

"Het grote voordeel van zo'n mobiele behandelkamer is dat je patiënten in hun eigen omgeving ontmoet", zeggen de behandelaars. "Dat zorgt niet alleen voor grotere therapietrouw maar als behandelaar krijg je ook een beter beeld van de omgeving van de patiënt. Als je bij een school staat, kun je overleggen met een docent of schoolleider. En als je een kind een traumabehandeling geeft in de bus, kun je de ouder thuis psycho-educatie geven."

Geen no-shows

De hulp is outreachend en flexibel. Melissa Hendriks: "Omdat je met z'n tweeën bent, kun je het werk tussen huis en bus verdelen. Ook slaagt soms een behandeling die anders zou mislukken. Zo behandelde ik een getraumatiseerd meisje van zestien dat vaak zonder reden niet kwam opdagen bij therapie in het GGZ-gebouw. Toen ben ik haar met de bus gaan opzoeken, meteen na schooltijd. Door met de bus langs te komen laten we zien dat iemand belangrijk voor ons is."

Je ziet ook meer, als je bij de mensen langsgaat. Zo zag Corine bij het ophalen van een achtjarig meisje voor traumaobservatie dat haar moeder geen enkele aan-

dacht aan haar besteedde. Ze bleef achter de tv zitten en zei haar dochter niet gedag. Toen Corine het meisje terugbracht, liep haar moeder over de galerij; het meisje rende op haar af, maar de moeder liep straal langs haar heen. Corine: “Op zo’n moment zie je dat er veel meer aan de hand is dan alleen het trauma.”

Zowel ouders als kinderen reageren positief op de bus. Melissa: “Kinderen en hun ouders vinden de therapieruimte in de bus ook heel fijn, omdat die zo prikkelarm is. Ze voelen zich geborgen.” De kleinsten kunnen er rondkruipen, pubers vinden het cool en doen soms languit liggend op de bank ademhalingsoefeningen.

Het plezier van een dagje uit

Ook de traumatherapeuten vinden het leuk om zo te werken. Melissa: “Ook al plan je je dag helemaal vol,

je bent er toch een dagje op uit met z’n tweeën. Met de bus heb je alles in één, dat werkt heel prettig. Het is heel effectief. We vragen wel altijd of mensen het goed vinden dat we de bus voor de deur zetten. Als ze zich dan bekeken voelen, parkeren we een eindje verderop. En het kan natuurlijk zijn dat de traumatherapie zo ingrijpend is dat een kind weerstand gaat voelen tegen de plek van de therapie. Daarom is het goed dat we niet echt bij de mensen thuis komen, maar in een bus zitten.”

Volgens de therapeuten is dit busproject uniek in Nederland. Corine: “Maar het zou wel leuk zijn als andere hulpverleners ook zoiets gaan doen. Je moet het echt een keer zelf beleven. Daarom mag op de vrijdag iedereen van Youz de bus uitproberen. Ouderenzorg, volwassenzorg, echt allemaal.”

